Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36527
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

uerat enim se ista non nosse nec puduit eam confiteri. Nec erat
de talibus quales multos loquaces passus erat conantes ta
me docere et dicentes in nichil. Iste vero cor habebat et sin
rectum adire nec tamen nimis incautum ad se ipsum. Honusq;
quaq; impetus erat impetuque suo et noluit se temere dis
putando in ea coartari unde nec exitus ei ullus nec faci
lis esset reditus. et iam hinc in amplius placuit. Pulchrior est
enim temperantia et fortitudo animi qua illa quae nosse
cupiebat. et eam in omnibus difficilioribus et subtilioribus ques
tionibus tale inueniebat. Refracto itaq; studio quo inten
dera in manichei literas magisq; desperans de ceteris
eorum doctoribus quando in multis quae me mouebant ita
ille nominatus apparuit. cepi cum eo pstudio ei agere uita
quo ipse flagrabat in eas literas quas tunc iam rethor
karthaginis adolescentes docebat et legere cum eo siue
quae ille audita desideraret. siue quae ipse tali ingenio
apta existimaret. Ceterum omnis conatus mis quo pficere
in illa secta statuerat illo homine cognito prius in
cidit. nam ut abeis omnino separarer: si quasi melius
quicquam in inueniens eo quia quomodo irruerat contentus
interim esset decreuerat. nam forte aliqd qd magis
eligendum esset eluceret. Ita ille faustus qm multis laque
us extinxit mortis. meum qd captus erat relaxare iam ceperat
nec uolens nec sciens. Manus enim tue dis mis in abdito
pudentie tue non deserebant animam meam et de sangui
ne cordis matris mee placrimas ei dieb. ac noctibus
pme sacrificabat tibi et egisti mecum muris et occultis
modis. Tu illud egisti dis mis. Nam adnm gressus ho
minis dirigentur et uiam eius uolet. Aut quae pcuratio